LAWO
CLASSICS
PER
ARNE
GLORVIGEN
VIOLENT
TENDERNESS
/KYKELIPI
/POLACO
QUATUOR
DIOTIMA
/GLO2020

TANGST

Etter å ha jobba med fleire verk for bandoneon og orkester dei seinaste åra følte eg trong til å presentera noko av kammermusikken min. Så og seia all musikk med bandoneon leiar lyttaren sine assosiasjonar til tangoen og det er også tilfellet med min musikk. Aller tydelegast er det i verka mine for bandoneon og strykekvartett; *Violent Tenderness* og *Polaco*. Til desse to verka var det viktig for meg å finna eit så kontrasterande ensemble og verk som mogleg. Valet fall på klaver, cello, barytonsang og bandoneon i ensemblet mitt GLO2020 og verket *Kykelipi* med tekstar av Jan Erik Vold. Eg søker å utvida repertoaret til bandoneonet med å bringa inn nye inspirasjonskjelder som franske chansons, tyske lieder, soul, samtidsmusikk, norsk lyrikk og folkemusikk og til og med den polske nasjonalsongen. Dessutan innføring i det nye instrumentet *LURK*. Det eg vil skapa er noko heilt nytt der lyttaren kan kjenna igjen bandoneonklangen og tangorytmane men samstundes bli forundra over moderne tonespråk, uventa akkordkombinasjonar, galskap, humor og alvorlege eksistensielle spørsmål. Ettersom eg ofte brukar krasse samklangar som tritonus og sekundar har eg lett spøkefullt kalla musikken min *TANGST* (kombinasjonen av tango og det tyske/norske ordet angst). Dette kan lett omsetjast til andre språk: *Tanguish* (eng.), *Tangústia* (sp.) ,*Tangoisse* (fr.) og *Tansia* (it.). Men eg understreker at musikken er *Tangst con brio* eller *Tangst giocoso*!

①

VIOLENT TENDERNESS

Tittelen er eit oksymoron inspirert av den franske romanen *Les liaisons dangereuses* (Farlege forbindelser) av Pierre Chloderlos de Laclos der kontrasten mellom forførande kjærteikn og ondskap er eit hovudtema.

Stykket presenterar tangoen i eit moderne tonespråk og første satsen *Tango Musculoso* har to repeterte tonar som grunnmotiv. Vi høyrer ein «muskuløs», agressiv og energisk tango som munnar ut i ein fugato i 5/4-dels takt. Deretter følger ein følsam adagio, men sjølv i denne vare og kjærteiknande midtdelen er ikkje dei to agressive tonane frå hovudmotivet langt unna. Det er som å stryke kjærasten over ryggen medan du tenkjer at du eigentleg er sint på denne same personen!

I den rolege andresatsen er det også to tonar som er motivet, her er dei ikkje repeterte, men ligg i kvartavstand. Introduksjonen er først ein solo i den mystiske venstre handa i bandoneon før dei to fiolinane overtek. Når bratsj og cello gjør sin entré, går vi sakte mot sikkert mot eit klimaks via ei rytmisk tangoaktig oppbygging.

I den «groovy» og spøkefulle sistesatsen møter vi ein av mine aller første musikalske inspirasjonar: soul og rock'n'roll. Dei to repeterte tonane frå førstesatsen blir her brukt i ein Motownaktig groove og bandoneonet si venstre hand kan minna om ein elbass. Denne grooven blandast med ein litt seig, men likefullt svingande milongarytme frå tangoen. Så dukkar temaet frå 2. sats også opp, men denne gong altså i ein raskare milongarytme.

②

KYKELIPI

Eg oppdaga moderne poesi som ung gymnasiast gjenom diktsamlinga *kykelipi* (1969) av Jan Erik Vold. Til da hadde eg tenkt på lyrikk som høgtidelege romantiske vers på rim, men Vold snudde opp ned på alt. Tenk at poesi kunne vera så morosamt samstundes som det var grublande og vakkert! Førti år etterpå fann eg fram att Vold si ikoniske samling og tekstane var framleis slåande vakre, underfundige og sprudlande. Ettersom eg komponerte denne sangsyklysen under pandemien fekk til dømes liner som «Ta vare på vennene, ta vare på vennligheten» og «Det er ikke jeg som er syk, det er verden» heilt ny aktualitet. Dikt som *Pornodiktet* verkar kanskje provoserande den dag i dag, men det stiller INGEN likegyldig til språk og valg av ord!

③

POLACO

Verket var opprinneleg skrive for den strålande polske strykekvartetten Apollon Musagète Quartet og alle satsane er difor på ein eller annan måte knytta til Polen.

«Polaco» betyr rett og slett «polsk» og er dessutan kallenamnet på den argentinske tangosangaren Roberto Goyeneche. Det er min personlege hyllest til ein artist som kanskje framfor nokon annan framheva den frie fraseringa i den tradisjonelle argentinske dansetangoen.

I første satsen møter vi verset frå den polske nasjonalsangen *Mazurek Dąbrowskiego — Dabrowskis masurka* (komponist ukjent). Satsen har ein klar ABA-form med allegro-lento-allegro.

Andre satsen; *Czas* (tid) reflekterar over tid ma. Ved bruk av lydeffektar som imiterer klokker, metronomar osb. Til dømes ei teskjei mot metallet på bandoneonet!

Tredje sats er ein Rørospols, *Fandens Polsdans*, etter Sven Nyhus. Polsen kom til Norge frå Polen via Sverige der den blir kalla «Polska» (polsk). I denne nyomskrivne polsen møter vi til slutt refrenget frå den polske nasjonalsangen der teksten er «Marsjér, marsjér Dabrowski!». Trampa frå danselokalet på Røros vert etterkvart til marsjeringa frå ein heil polsk hær som marsjerer mot Polen for å frigjera landet. Til slutt møtast dei to temaene; Rørospolsen og Dabrowski sin masurka. Det høyrer med til historia at både Paderewski og Elgar har brukt den polske nasjonalsangen i sine verk før meg. Begge verka har tittelen Polonia.

Fjerde sats er skrive fritt etter Chopin; det er hans *Marche Funèbre* (Sørgemarsj) Tredje sats frå Sonate opus 35 nr. 2 som er gjenskapt til ein moderne tango; *Tango Funèbre*. Idéen er å gjenskapa den morbide og dramatiske stemninga frå Chopinsonata. Likevel vender det på slutten av satsen og sørgemarsjen blir til ein feiande tarantella som får døden til å rygga.

PER ARNE GLORVIGEN

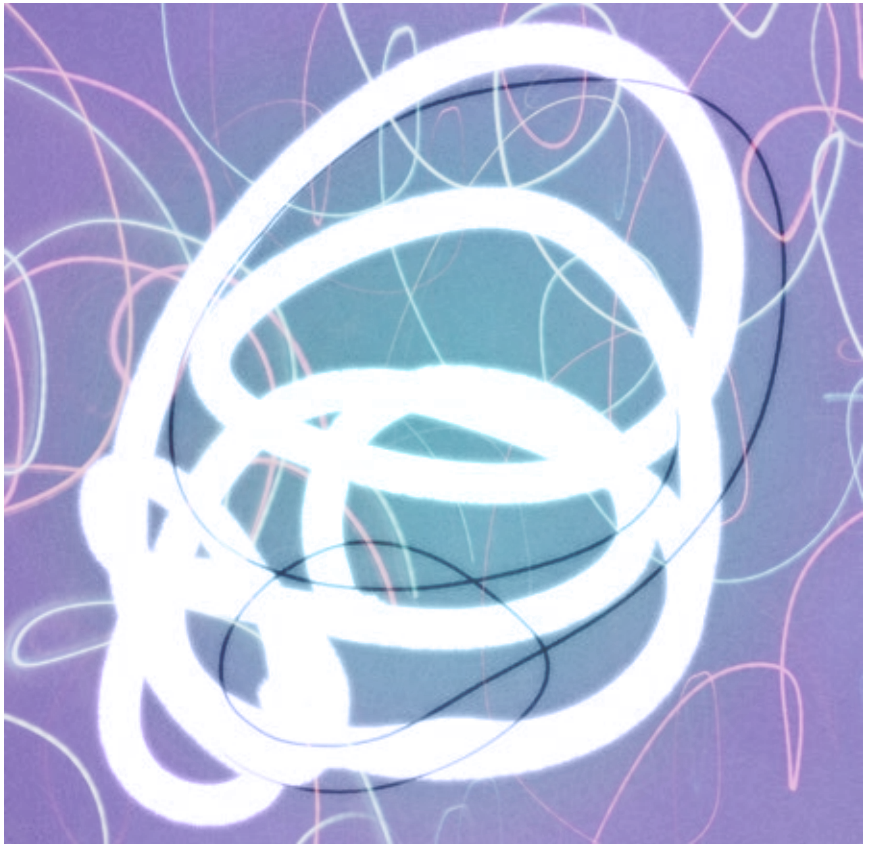

TANGST

After having worked on several pieces for bandoneon and orchestra in recent years, I felt the urge to present some of my chamber music. All music featuring the bandoneon inevitably conjures up associations with tango, and yes, my music is no exception, most apparent here in my works for bandoneon and string quartet, *Violent Tenderness* and *Polaco*. In opposition to these two works it was important for me to find as much contrast within the ensemble and the works as possible. So I landed on piano, cello, baritone voice and bandoneon in my ensemble GLO2020, for the piece *Kykelipi*, with lyrics by Jan Erik Vold. My aim is to expand the repertoire of the bandoneon by bringing in new sources of inspiration such as French chansons, German 'lieder', soul, contemporary music, Norwegian lyric and folk music, and even the Polish national anthem. I've also brought in a new percussion instrument, the *lurk*. The desired result is to create something completely fresh where the listener can recognise the bandoneon sound and the tango rhythms but also be knocked out by the modern tonality, unpredictable chord combinations, the madness, humour, as well as some serious existential questions. Since I'm known to often use somewhat dissonant intervals such as tritones and seconds, I jokingly call my music TANGST (a combination of the words tango and angst). This can easily be translated into other languages too, such as *Tanguish* (in English), *Tangústia* (in Spanish), *Tangoisse* (in French) and *Tansia* (in Italian). Let me stress though, that this music is *Tangst con brio* or *Tangst giocoso*!

①

VIOLENT TENDERNESS

This title is an oxymoron inspired by Pierre Chloderlos de Laclos' novel *Les Liaisons Dangereuses* (Dangerous Liaisons), where the contrast between seductive love and evil is a major theme.

The piece presents tango with modern tonality and the first movement *Tango Musculoso* has two repeated tones as its basic motif. It's a "muscular", aggressive and energetic tango culminating in a fugato in 5/4. What follows is a more delicate adagio, but even in this more tender and heart-rendering middle section, the two aggressive tones from the main motif are never far away. It's a bit like stroking your lover's back while you're actually annoyed with them at the same time.

In the calm second movement, there are also two tones which make up the motif, but in this case they are not repeated and the interval is a perfect fourth. The introduction starts first with a solo in the mysterious left hand of the bandoneon before the two violins take over. When viola and cello make their entrance, we slowly move towards a climax via a rhythmic tango-like build-up.

In the "groovy" and jocular final movement, my very first musical inspirations come to the fore - soul and rock'n'roll. The two repeated tones from the first movement are used here in a Motown-like groove with the bandoneon's left hand reminiscent of an electric bass. This groove is mixed with a slightly dogged, yet swinging milongar rhythm from the tango, before the theme from the 2nd movement also materialises, this time in a faster milongan rhythm.

②

KYKELIPI

I discovered modern poetry as a young high school student through the collection of poems *kykelipi* (1969) by Jan Erik Vold. Until that time I'd thought of poetry as solemn romantic verse in rhyme, but Vold's works soon disabused me of that notion! To think, poetry could be fun while at the same time being reflective and beautiful! Forty years on I found that Vold's iconic collection and lyrics were strikingly beautiful, subtle and effervescent. As I composed this song cycle during the pandemic, lines such as "Take care of friends, take care of friendliness" and "It's not me who's sick, it's the world" took on a whole new relevance.

Poems such as *Pornodiktet* (the Porn Poem) may seem provocative to this day, but one can never be indifferent to the language and choice of words.

③

POLACO

This work was originally written for the brilliant Polish string quartet Apollon Musagète Quartet and so all movements are in one way or another linked to Poland. "Polaco" simply means "Polish" and is also the nickname of Argentine tango singer Roberto Goyeneche. It is my personal tribute to an artist who, perhaps more than anyone else, emphasises the free phrasing of the traditional Argentine dance tango.

In the first movement we hear the verse of the Polish national anthem *Mazurek Dąbrowskiego* (Dabrowski's mazurka), composer unknown. The movement has a clear ABA form with allegro-lento-allegro.

Second movement; *Czas* (time) is as the name suggests a reflection on time, and uses sound effects that imitate clocks, metronomes etc., such as a teaspoon against the metal on the bandoneon!

The third movement is a Rørospols called *Fandens Polsdans*, inspired by Sven Nyhus. The Pols is a dance that came to Norway (mainly around the town of Røros) from Poland via Sweden, where it is called "Polska" (Polish). In this newly re-written pols, we finally hear the chorus of the Polish national anthem with the text "March, march, Dabrowski!". The stamping from the dance hall in Røros is followed by the march of an entire Polish army heading towards Poland to liberate the country. Finally, the two themes meet; the Rørospols and Dabrowski's masurka. History shows that both Paderewski and Elgar have used the Polish national anthem in their works before me, both works going by the name Polonia.

The fourth movement is loosely based on Chopin's *Marche Funèbre* (Funeral march), the third movement of the Piano Sonata No. 2 (opus 35), reworked into a modern tango — *Tango Funèbre*. The idea is to re-create the morbid and dramatic mood of a Chopin sonata. Still, it turns around at the end of the movement and the funeral march is transformed into a sweeping 'tarantella', making death perform an about-face.

PER ARNE GLORVIGEN

KYKELIPI

Tekst fra/Text from:
Jan Erik Vold, *kykelipi*,
Gyldendal 1969

Comments and
English translations by
Per Arne Glorvigen

VERDENS VEIER

— verden
og verdens veier, havet
gresset skogene byene, vi
og Stein Mehrens
vakre linjer: *Der stien tar slutt*
må du virkelig videre. Skyve
grenene tilside og gå
ut mot verden — ja! og man kunne
spørre: Er verden et steinkast
unna? Er verden noe som venter
bak neste hjørne? Er verden alltid
der jeg ikke er? — man kunne spørre
(ved måneskinn): Hvilken
verden —

THE ROADS OF THE WORLD

— the world
and the roads of the world, the ocean
the grass the woods the cities, us
and the beautiful lines
of Stein Mehren: *Where the path ends*
is where you really have to move further. Pull
the branches aside and walk
towards the world — yes! and one could
ask: Is the world a stone's throw
away? Is the world something waiting
behind the next corner? Is the world always
where I am not? — one could ask
(by moonlight): Which
world —

ORDPRØVEN
(SELVDIGGER)

Må jeg få lansere et godt
ord: SELVDIGGER
Si det tre ganger høyt for Dem selv:
SELVDIGGER/SELVDIGGER/SELVDIGGER
Prøv det en gang
på Deres kone: SELVDIGGER
— og ordet det er Deres. Rop det ut
i kveldsstillheten, hvisk det til sidemann
på trikken, brøl det ned fra tribunene:
SELVDIGGER, DIN JÆVLA SELVDIGGER!
Og så — en enkelt gang
foran speilet, under fire
milde øyne: SELVDIGGER —
That's all.

THE WORD TEST
(SELF-DIGGER)

Let me introduce a good
word: SELF-DIGGER
Say it out loud three times to yourself:
SELF-DIGGER/SELF-DIGGER/SELF-DIGGER
Try it out once
on your wife: SELF-DIGGER
— and the word is yours. Shout it out
loud in the evening silence, whisper it to the guy next to you
on the tram, roar it down from the stands:
SELF-DIGGER, YOU BLOODY SELF-DIGGER!
But then — just one single time
in front of the mirror — between four
mild eyes: SELF-DIGGER —
That's all.

TA VARE

på vennene, ta VARE
på vennligheten, vis gjerne
litt selv om du kan, dagen er blå
og dagen er grønn, dagen
er hvit — det er ikke annet
enn livet det her, vi er alle borte — nå
eller om litt, take it easy menneske
but take it, det er ikke
annet enn virkelighet
vet du, snart er 101 inne snart
er 101 ute — jeg sier:
vennlighet varer lenger, ta VARE
på vennligheten, ta VARE
på vennene — HEI HEI! ta nå
vare på hverandre.

TAKE CARE

of friends, take CARE
of friendliness, show
a bit of it yourself if you can, the day is blue
and the day is green, the day
is white — this is nothing else
than life, we're all gone — now
or in a while, take it easy man
but take it, this is nothing
else than reality
you know, soon time's in, soon
time's out — I say:
friendliness lasts longer, take CARE
of friendliness, take CARE
of friends — HEY HEY! just take
care of each other.

PORNODIKTET

piss bærsj promp
piss promp bærsj
bærsj piss promp
bærsj promp piss
promp piss bærsj
promp bærsj piss
og ronke og pule
og kukk og fitte
og vaginakrampe!

THE PORN POEM

piss poop fart
piss fart poop
poop piss fart
poop fart piss
fart piss poop
fart poop piss
and jerk off and fuck
and prick and cunt
and vagina cramp!

POETEN OG VERDEN (UTDRAG)

Det er ikke jeg som er syk
— det er verden.
Denne verden er jeg selv
en del av
og således syk
men denne sykdom
er jeg klar over
og således frisk:
Jeg er utstyrt
med en selvregulerende
helbredelsesmekanisme.
Det er ikke verden.

THE POET AND THE WORLD (EXCERPT)

It's not me who's sick
— it's the world.
I am myself a part of this world
and therefore sick
but I'm aware of this illness
and therefore healthy:
I am equipped with a
self-regulating
healing mechanism.
The world is not.

KULTURUKE
(CULTURAL WEEK)

Consists of anagrams of the Norwegian word "kulturuke" (cultural week), which in turn makes several other words appear, such as "ruke" (cowshit), "tur" (tour/trip), "kuk" (prick), "lue" (beanie), "kule" (bullet) etc.

ulturkuke
tulkuruke
ultkuruke
ukturulke
tlukuruke
ukturkule
urtukulke
turlukuke
kulrukute
ultrukuke
kuleturuk
ruletukuk
tulekukur
luretukuk
kukuterul
ruktukule
lurekuktu
luekuktur
kutlukure
rukletuku
tuklekuru
urukekult
kuruketul

GNOREKVADET

— og fluene surra
og myggen den beit
men like forbanna
satt'n Johan og dreit

THE
TRADITIONAL
GNORE
FOLK
SONG

"Gnore" is an anagram of "Norge", meaning Norway

— and flies were buzzing
and the mosquito was biting
but still Johan was sitting there
goddam shitting

PER ARNE GLORVIGEN

Per Arne Glorvigen kjem ifrå Dovre og vert rekna som ein av dei viktigaste bandoneon-spelarane i sin generasjon. Han gjekk ut frå Noregs Musikkhøgskule i 1987 med akkordeon som hovudinstrument og reiste deretter til Paris der han vart elev av den Argentinske bandoneonvirtousen Juan José Mosalini.

Etter tre år med omskolering/studiar hjå Mosalini og etter fleire opphald i Buenos Aires byrja Glorvigen verksemda si som profesjonell bandoneonist med base i Paris.

Møter med Tango-legender som Astor Piazzolla, Horacio Salgán, Osvaldo Pugliese og Horacio Ferrer vart avgjerande. I tillegg til å spela tango har Glorvigen freista å utvide bandoneon-repertoiret med barokk, kletzmer, pop og ikkje minst samtidsmusikk. Komponistane Willem Jeths (Nederland), Bernd Franke (Tyskland), Luis Naon (Frankrike/Argentina) og Henrik Hellstenius har alle komponert konsertar for bandoneon og orkester tinga av Glorvigen (Urframføringar i Concertgebouw 2001, Gewandhaus 2003, Radio France 2005 og Ultimafestivalen 2008). Glorvigen har spelt med mellom anna gitaristen Gøran Søllscher, cellistane Natalie Clein, Tormod Dalen og Nicolas Altstaedt, strykekvartettane Apollon Musagète, Leipziger, Maxwell og Alban Berg. Orkester som: Staatskapelle Dresden, BBC Symphony Orchestra, Orchestra Guiseppe Verdi Milano, Det Russiske Nasjonalorkester, Les Solistes de l'Orchestre de Paris og dei viktigaste symfoni og kammerorkestra i Skandinavia.

Den viktigaste samarbeidspartnaren hans har likevel vore fiolinisten Gidon Kremer. Dei har spelt inn 4 CDar ilag (mest med musikk av Astor Piazzolla) og har gjeve eit hundretals konsertar verda rundt. I Noreg har Per Arne spelt med Tango for 3 og han har vore jamnleg gjest ved dei viktigaste festivalane. Han var Festspelmusikar ved Festspela i Bergen i 2006. Glorvigen har også hatt

suksess med framsyningane *Tangotanko*, *Tungetango* og *Diktango* der hans eigne humoristiske tekstar gjerne dreier seg om kulturskilnader mellom Dovre og Buenos Aires og spesialiteten er språksketsjar. Komposisjonsstudiar med Eric Tanguy og Guillaume Connesson I Paris har ført til at Glorvigen har framført musikken sin I dei fleste europeiske land.

Den fyrste CD-en med eigne komposisjonar kom vinteren 2019 med Andreas Brantelid (cello) og Det Norske Kammerorkester (Aurora). Innspelingar ellers mellom anna for Emi Classics, Sony Classical, Deutsche Grammophon, Nonesuch, Simax og Teldec.

PER ARNE GLORVIGEN

One of the foremost current day bandoneon players, Per Arne Glorvigen's contact with the instrument began as late as the age of 25, when after having finished the State Academy of Music in Oslo he moved to Paris and met Argentinian bandoneon maestro Juan José Mosalini.

After studying with Mosalini, and several sojourns in Buenos Aires later, Glorvigen began his career as a professional bandoneonist and meetings with tango legends Piazzolla, Pugliese, Salgán and a close friendship with poet Horacio Ferrer have proven critical in this process.

In addition to playing tango, Glorvigen has expanded the repertoire of the bandoneon by playing everything from baroque, kletzmer, pop, and last but not least, contemporary music. Composers such as Willem Jeths (Holland), Bernd Franke (Germany), Henrik Hellstenius (Norway) and Luis Naon (Argentina/France) have all dedicated concertos to Glorvigen. Among his musical partners are artists and ensembles including Nicolas Altstaedt, Natalie Clein, Marie-Pierre Langlamet, Göran Sölscher, Tango for 3, the Leipziger, Delian, Maxwell, Apollon Musagète and Alban Berg String quartets, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Staatskapelle Dresden, Komische Oper Berlin, the BBC Symphony Orchestra, Liverpool Philharmonic, Orchestra Guiseppe Verdi Milano, the Oslo, Stockholm, Gothenburg, Malmö and Copenhagen (DR) Philharmonic, Russian National Orchestra, Soloists of the Orchestre de Paris, and l'Orchestre National d'ile de France.

His most important collaboration has nevertheless been with violinist Gidon Kremer, with whom he has recorded four CDs and played nearly a hundred concerts worldwide. His main partners today are the members of the Glorvigen Trio, violinist Daniela Braun and the double bassist Arnulf Ballhorn.

Per Arne has also worked as an entertainer and comedian, specialising in language sketches.

After studies with Eric Tanguy (composition) and Guillaume Connesson (orchestration) in Paris, Glorvigen finds himself more and more dedicated to composition, and his works have been performed in most European countries. His first CD with fully original compositions was 2019's *Paris, Buenos Aires, Chicago* and included cellist Andreas Brantelid and the Norwegian Chamber Orchestra. The same orchestra is also behind the subsequent double concerto for viola and bandoneon for Eivind Ringstad.

Earlier recordings can be found on Simax, Auvidis, Nonesuch, Sony Classical, Teldec, EMI Classics and Deutsche Grammophon.

QUATUOR DIOTIMA

(*Violent Tenderness* and *Polaco*)

YUN-PENG ZHAO — VIOLIN
CONSTANCE RONZATTI — VIOLIN
FRANCK CHEVALIER — VIOLA
PIERRE MORLET — CELLO

The Quatuor Diotima is one of the most in-demand chamber ensembles in the world today, having been formed in 1996 by graduates of the Paris Conservatory (Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris). The quartet's name is musically significant on two levels, with Diotima being an allegory of German romanticism – Friederich Hölderlin gave the name to the love of his life in his novel *Hyperion* – while it also a rallying cry for the music of our time, proclaimed by Luigi Nono in his composition *Fragmente-Stille, an Diotima*.

The Quatuor Diotima has worked in close collaboration with several of the greatest composers of the late twentieth century, notably Pierre Boulez and Helmut Lachenmann. The quartet regularly commissions new works from the most brilliant composers of our time, including Toshio Hosokawa, Miroslav Srnka, Alberto Posadas, Mauro Lanza, Gérard Pesson, Rebecca Saunders and Tristan Murail. Reflected in the mirror of today's music, the quartet projects a new light onto the masterpieces of the 19th and 20th centuries, especially Beethoven, Schubert, the Second Viennese School (Schoenberg, Berg and Webern), as well as Janáček, Debussy, Ravel and Bartók.

Working your way through quartet's rich discography you'll find, most notably, the recording of all six string quartets by Béla Bartók (Naïve, 2019), their interpretations of the Second Viennese School (Naïve, 2016) and the definitive version of the *Livre pour Quatuor* by Pierre Boulez (on Megadisc). Their recordings receive regular praise and awards from the international musical press. This includes French monthly magazine Diapason's Diapason d'Or (five awards including two Best of the Year), Classica (Best of the Year), Télérama, Grammophone (Editor's Choice), The Strad, among many other honours.

Since 2008, The Quatuor Diotima has had the privilege of being quartet in residence at the Centre-Val de Loire region of France. This relationship is also an important breeding ground for artistic and pedagogical projects, with Diotima developing a series of quartet concerts in Orléans bringing together a new generation of quartets with more established ensembles. At the Abbaye de Noirlac, the quartet hosts and teaches masterclasses that bring together young composers and quartets from around the world.

The Quatuor Diotima appears regularly in the world's finest halls and concert series. Recent engagements and venues include the centennial of Donaueschinger Musiktage, Amsterdam Muziekgebouw, Konserthuset Stockholm, Marseille, Saint Jean de-Luz, Bozar Brüssel, String Quartet Biennale Philharmonie de Paris, Elbphilharmonie Hamburg, Brucknerfest Linz, and Liederhalle Stuttgart.

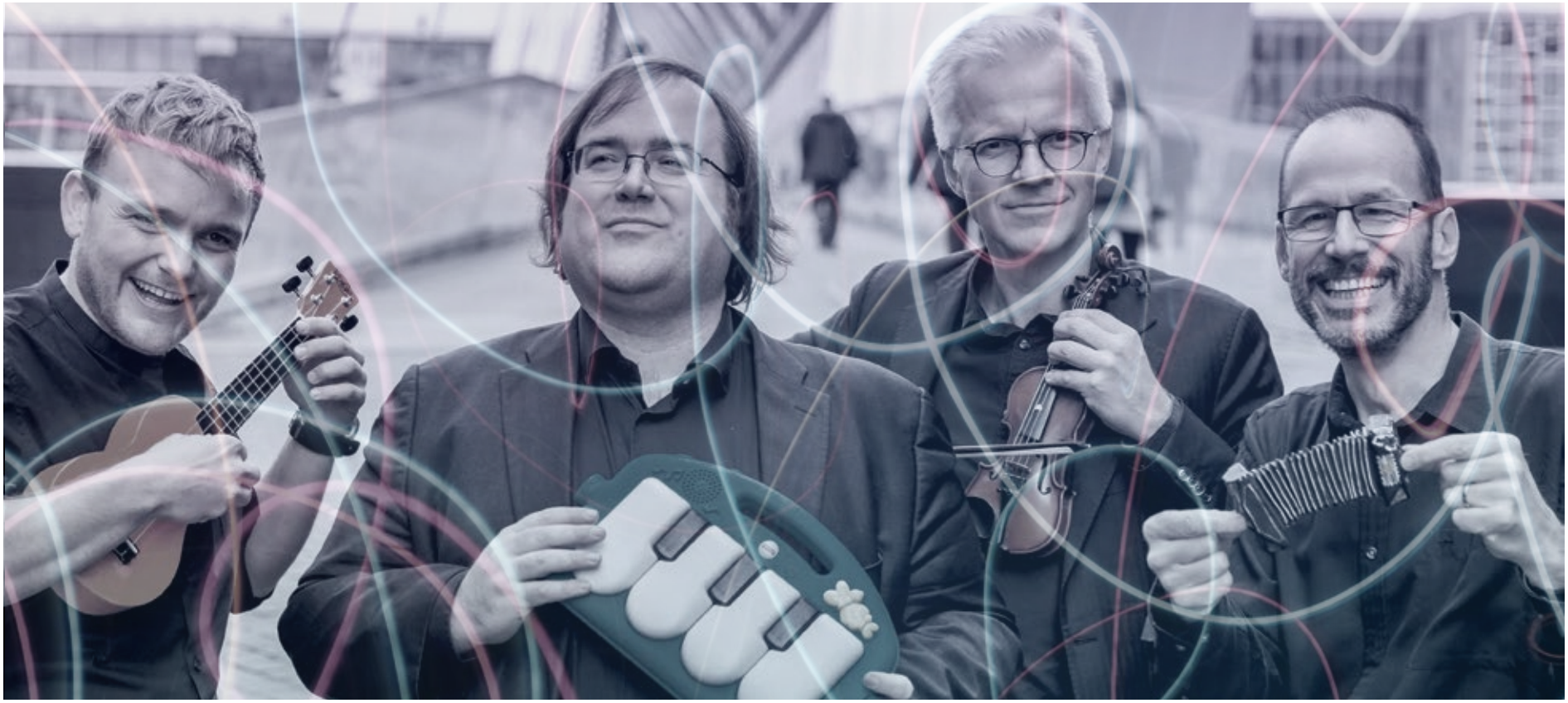

GLO2020
(Kykelipi)

BERNT OLA VOLUNGHOLEN— BARITONE
(OG LURK PÅ GNOREKVADET)
CHRISTIAN IHLE HADLAND— PIANO
ØYVIND GIMSE— CELLO
PER ARNE GLORVIGEN— BANDONEON

Ensemblet vart stifta i 2020 av Per Arne Glorvigen. Etter modell frå komponisten Thierry Pécou sitt Ensemble Variances i Rouen, samla Glorvigen nokre av favorittmusikarane sine for å framføra kvalitetsmusikk i ledige ramer. Glorvigen er huskomponist men på debutturnéen i 2020 vart det også framført musikk av Saariaho, Schubert, Piazzolla og Bach. Ensemblet er støtta av Innlandet Fylkeskommune.

GLO2020
(Kykelipi)

BERNT OLA VOLUNGHOLEN— BARITONE
(AND LURK ON GNOREKVADET)
CHRISTIAN IHLE HADLAND— PIANO
ØYVIND GIMSE— CELLO
PER ARNE GLORVIGEN— BANDONEON

The ensemble was founded in 2020 by Per Arne Glorvigen. Modelled on composer Thierry Pécou's 'Ensemble Variances' in Rouen, Glorvigen gathered some of his favourite musicians with the intention of performing quality music whenever they get the chance. Glorvigen is in charge of composing, but on their debut tour in 2020, they also performed works by Saariaho, Schubert, Piazzolla and Bach. The ensemble receives funding from the County Municipality of Innlandet in Norway.

CREDITS

Recorded in Manoury Studios, Paris, 3 and 4 August 2020 (*Violent Tenderness* and *Polaco*) and in Sofienberg Church, Oslo, on 26 and 27 September 2020 (*Kykelipi*)
Producers: David Haroutunian / Vegard Landaas (*Kykelipi*)
Technicians: Olivier Manoury / Thomas Wolden (*Kykelipi*)
Editing: Vegard Landaas
Mastering: Thomas Wolden
Booklet notes: Per Arne Glorvigen
English translation (Booklet notes): Paul Holden
Kykelipi poems: Jan Erik Vold, from *kykelipi* (Gyldendal, 1969), printed with kind permission of the author and publisher.
Booklet Editor: Hege Wolleng
Cover design: Anette L'orange—Blunderbuss
Cover and artist photos (Glorvigen): Jevgenija Frolova
Artist photo (Quatuor Diotima): Olivier Manoury
Artist photo (GLO2020): Erik Hannemann

This recording has been made possible with support from:
Arts Council Norway — The Audio and Visual Fund
Norwegian Society of Composers

LWC1240
℗ 2022 LAWO | © 2022 LAWO Classics
www.lawo.no

PER ARNE GLORVIGEN (*1963)

Violent Tenderness
—for string quartet and bandoneon

01. Tango musculoso—05:39
02. Milonga lenta—06:39
03. Groovy Milonga (scherzo)—03:50

Kykelipi
—for piano, cello, baritone and bandoneon
(Text: Jan Erik Vold)

04. Verdens veier—04:12
05. Ordprøven (Selvdigger)—03:14
06. Ta vare—05:05
07. Pornodiktet—03:58
08. Poeten og verden—03:53
09. Kulturuke—02:53
10. GNOREkvadet—02:40

Polaco
—for string quartet and bandoneon

11. Prélude (Energico)—07:18
12. Czas (Time)—06:36
13. Pols (Fandens Polsdans)—05:16
14. Tango Funèbre (d'après Chopin)—07:00